

Mania de a face un inventar al opiniilor externe despre propria tara este la mare pret printre analistii societatii civile de la noi. In functie si de interesele momentane, bineinteles. Rapoarte, comisii, fundatii, institute si ONG-uri straine sunt ascultate cu o evlavie seculara, de parca Ratiunea incarnata ar intocmi acele documente. Nu cred ca ar trebui sa ne uitam gales in oglinda, dar nici prosternarea la rigorile nord-atlantice nu imi inspira prea multa istetime sau discernamant. Ca opinie personala, ca tot se poarta efuziunile si relativismul parerilor, cred ca ar fi mai rezonabil sa urmarim niste criterii si standarde imuabile, dovedite fructoase la nivel comunitar de-a lungul vremii. Simple idei precum proprietate, familie, religie, libertate, autonomie, intelese in contextul potrivit si nu dupa interpretari postmoderne, ar da sens discutiilor si ar conduce spre o viata asezata.

In fine, ca sa nu bat apa in piua si pentru a evita capcana dialecticii din politica locala, am sa iau un exemplu care nu are nicio legatura cu Romania, pentru a ilustra foarte limpede cam care e problema cu rapoartele apusene.

Dupa cum stie mai toata lumea, in Orient au avut loc in ultimii ani mai multe schimbari politice, iar in prezent in Siria se desfasoara un razboi civil foarte violent. Occidentul si-a declarat simpatia pentru "fortele schimbarii", incurajand si intervenind puternic alaturi de "revolutionari" in mai toate statele.

Asa cum au aratat mai multe surse de informatii credibile, inventariate partial [aici](#), toate aceste schimbari sociale au insemnat, ca o consecinta colaterala, o prigoana foarte violenta impotriva crestinilor, o minoritate religioasa importanta in multe regiuni orientale. Despre asta nu se vorbeste mai deloc in media occidentala, subiectul fiind considerat, din ratiuni de corectitudine politica, tabu. Desi avem un caz de minoritate persecutata brutal, nimeni nu scoate un cuvânt

despre asta.

Mai mult, si aici ajungem la povestea cu documentele oficiale, [R aportul Departamentului de Stat al SUA](#) privind Drepturile Omului a eliminat, incepand cu anul 2011, sectiunea ce discuta libertatile religioase. Printr-o simpla stergere a unui criteriu fundamental face acceptabile guverne criminale, iar pe altele le stigmatizeaza mult mai dur pentru chestiuni mai putin relevante. De pilda, disparitia catorva sute de mii de crestini din Iraq sau macelarirea coptilor in Egipt nu apar in darile de seama americane. Insa o discriminare sociala, nu legala, a catorva minoritati sexuale poate insemna un blam solid acordat unei tari altfel cuminti. Concluziile acestui raport sunt, de regula, preluate de media, care disemineaza mesajul cu o obiectivitatea tampa. Trebuie mentionat ca pentru a fi credibile rapoartele de felul celor amintit mai sus contin si puncte altfel valabile.

In suma, toate aceste comisii si rapoarte nu exprima altceva decat interesele si viziunea despre lume a socialismului anglo-saxon, camuflat sub masti si concepte curatele precum “drepturile omului”.{comments on}